

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

5037 *Real decreto 367/2010, do 26 de marzo, de modificación de diversos regulamentos da área de medio ambiente para a súa adaptación á Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio, e á Lei 25/2009, do 22 de decembro, de modificación de diversas leis para a súa adaptación á Lei de libre acceso a actividades de servizos e o seu exercicio.*

A Directiva 2006/123/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 12 de decembro de 2006, relativa aos servizos no mercado interior, foi trasposta no ordenamento xurídico español a través da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio; esta lei consolida os principios relativos ás liberdades de establecemento e de libre prestación de servizos, pretende reducir as trabas no acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio de maneira que os instrumentos de intervención das administracións públicas deben ser conformes cos principios de non-discriminación, xustificación e proporcionalidade, e, así mesmo, exige que se simplifiquen os procedementos e se reduzan as cargas administrativas.

Pero a incorporación destes principios con carácter xeral nunha lei de transposición non abonda para a xeneralización da súa aplicación, o proceso de transposición da Directiva de servizos implicou tamén a revisión das normas xa vixentes para asegurar a súa compatibilidade e coherencia cos mencionados principios. Con este obxectivo realizouse un exercicio de avaliación de toda a normativa sectorial reguladora do acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio. Este exercicio culminou coa elaboración da Lei 25/2009, do 22 de decembro, de modificación de diversas leis para a súa adaptación á Lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio. A través desta norma modifícanse 47 leis, 9 delas de medio ambiente.

A adaptación do ordenamento xurídico vixente aos principios da Directiva de servizos non termina nas normas con rango de lei; é necesaria ademais a adaptación das normas de rango regulamentario, por unha parte, ás directrices recollidas na lei de transposición da Directiva de servizos e, por outra banda, ás modificacións realizadas nas normas con rango de lei na Lei 25/2009, do 22 de decembro, de modificación de diversas leis para a súa adaptación á Lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio.

En relación coa adaptación da normativa regulamentaria, o 12 de xuño, o Consello de Ministros adoptou un acordo (Acordo sobre adaptación da normativa regulamentaria aos proxectos de lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio e de modificación de diversas leis para a súa adaptación á lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio) que recolle as directrices e o calendario de tramitación destas modificacións.

Seguindo as pautas mencionadas, o Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, na área de medio ambiente, incorpora neste real decreto as modificacións de 19 regulamentos para a súa adaptación á Lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio e á Lei de modificación de diversas leis para a súa adaptación á Lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio.

As modificacións que se incorporan neste real decreto van nas liñas que a seguir se expoñen:

Clarifícase a normativa vixente e aplicable en diversos sectores: caza, pesca, montes e incendios forestais. Trátase de normas xa antigas afectadas por outras aprobadas con posterioridade, así como polo proceso de transferencia de competencias ás comunidades autónomas.

Adáptanse as normas de desenvolvemento ás modificacións incorporadas nas normas con rango de lei introducidas pola Lei 25/2009, do 22 de decembro, de modificación de diversas leis para a súa adaptación á Lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio. Así, no Real decreto 1471/1989, do 1 de decembro, polo que se aproba o Regulamento xeral para o desenvolvemento e execución da Lei 22/1988, do 28 de xullo, de costas, incorpóranse os principios de publicidade, imparcialidade, transparencia e concorrencia competitiva no acceso ás actividades de servizos; e nos regulamentos que recollen o réxime xurídico dos diferentes residuos incorpórase a inscrición de autorizacións e comunicacións no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos previsto na modificación da Lei 10/1998, de residuos.

Así mesmo o Real decreto 849/1986, do 11 de abril, polo que se aproba o Regulamento do dominio público hidráulico, adáptase á modificación incorporada no Real decreto legislativo 1/2001, do 20 de xullo, polo que se aproba o texto refundido da Lei de augas. Na dita modificación incorporábanse as declaracións responsables en todos aqueles usos comúns especiais que non exclúan o uso do recurso por terceiros. Esta modificación implica que no regulamento de desenvolvemento se incorporase a regulación das declaracións responsables neste ámbito.

En relación coa simplificación de trámites cómpre mencionar a modificación do Real decreto 509/2007, do 20 de abril, polo que se aproba o Regulamento para o desenvolvemento e execución da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación. Neste caso simplifícase a tramitación e adáptase ás modificacións posteriores á aprobación deste regulamento que se introducirán no Real decreto legislativo 1/2008, polo que se aproba o texto refundido da Lei de avaliación de impacto ambiental.

Nesta liña modifícase tamén o Real decreto 178/2004, do 30 de xaneiro, polo que se aproba o regulamento xeral para o desenvolvemento e execución da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente. Esta modificación implica unha adaptación dos órganos que o dito regulamento prevé, o Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente e a Comisión Nacional de Bioseguridade, á actual estrutura ministerial. Neste mesmo regulamento clarifícanse as funcións destes dous órganos e establécense canles de comunicación e colaboración entre eles para evitarlles duplicidade de trámites aos cidadáns. Créase un comité de participación integrado por representantes dos sectores sociais para promover a transparencia no proceso de toma de decisións. Por último, por mor da necesaria simplificación administrativa, pódese destacar tamén a supresión da Comisión Nacional de Biovixilancia, prevista no Real decreto 1697/2003, do 12 de decembro, cuxas funcións quedaron subsumidas nas dos órganos xa mencionados.

Por outra parte, incorpóranse tamén nos diversos regulamentos referencias á tramitación electrónica de procedementos administrativos.

Por último, hai que mencionar a modificación do Real decreto 208/2005, do 25 de febreiro, sobre aparellos eléctricos e electrónicos e a xestión dos seus residuos. Este real decreto incorpora ao dereito interno a Directiva 2002/95/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xaneiro de 2003, sobre restricións á utilización de determinadas substancias perigosas en aparellos eléctricos e electrónicos, e a Directiva 2002/96/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xaneiro de 2003, sobre residuos de aparellos eléctricos e electrónicos. Neste real decreto de aparellos eléctricos introdúcense modificacións de adaptación á Directiva de servizos, pero tamén se incorporan outras reformas para unha transposición máis precisa das directivas de residuos.

Este real decreto dítase ao abeiro da competencia estatal para ditar lexislación básica sobre protección do ambiente (artigo 149.1.23.^a da Constitución), coa excepción dos artigos 3 e 4 (amparados na competencia para ditar lexislación básica sobre montes e aproveitamentos forestais, tamén do 149.1.23.^a) e do artigo 5, fundado no artigo 149.1.22.^a, polo que corresponde ao Estado a lexislación, ordenación e concesión de recursos e aproveitamentos hidráulicos cando as augas discorran por máis dunha comunidade autónoma. Ademais deste título competencial, este real decreto dítase ao abeiro

do 149.1.13.^a, porque se trata de regras que afectan a planificación xeral da actividade económica. Esta norma enmárcase no proceso de adaptación do ordenamento xurídico á Directiva de servizos, seguindo o enfoque ambicioso previsto na Lei 17/2009, do 23 de novembro, cuxos obxectivos son: impulsar una mellora global do marco regulatorio do sector servizos, consolidar os principios regulatorios compatibles coas liberdades básicas de establecemento e de libre prestación de servizos, suprimir as barreiras e reducir as trabas que restrinxen inxustificadamente o acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio, e, ademais, simplificar os procedementos evitando dilacións innecesarias e reducíndolles as cargas administrativas aos prestadores de servizos.

Esta regulación ten carácter de normativa básica e de contido técnico, como os regulamentos que modifica, polo que se tramita como real decreto.

Este real decreto consta dunha parte expositiva e outra dispositiva integrada por 19 artigos, unha disposición transitoria, unha derogatoria e dúas disposicións derradeiras. Na súa elaboración foron consultadas as comunidades autónomas, o Consello Asesor de Medio Ambiente, a Comisión Estatal para o Patrimonio Natural e a Biodiversidade, o Consello Nacional da Auga, o Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente, os sectores interesados, e foi posto á disposición do público en xeral.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, do ministro de Industria, Turismo e Comercio e do ministro do Interior, coa aprobación previa da ministra da Presidencia, de acordo co Consello de Estado, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 26 de marzo de 2010,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Medio natural

Artigo 1. *Modificación do Regulamento para a execución da Lei de pesca fluvial do 20 de febreiro de 1942, aprobado polo Decreto do 6 de abril de 1943.*

Queda derogado o Regulamento de pesca fluvial, aprobado polo Decreto do 6 de abril de 1943.

Non obstante, o citado regulamento manterá a súa vixencia naquelas comunidades e cidades autónomas que non teñan normativa aprobada na materia, en canto non se dite a dita normativa. En todo caso, neste regulamento incluíranse as seguintes modificacións:

- a) Derróganse os parágrafos segundo, terceiro, cuarto e quinto do artigo 59.
- b) Derrógase o artigo 66.
- c) O parágrafo cuarto do artigo 69 queda redactado nos seguintes termos:

«A concesión adxudicarase á mellor oferta.»

Artigo 2. *Modificación do Regulamento de montes, aprobado polo Decreto 485/1962, do 22 de febreiro.*

No Regulamento de montes, aprobado polo Decreto 485/1962, do 22 de febreiro, derróganse: o título preliminar (artigos 1 a 3); o capítulo I do título I do libro I (artigos 4 a 7); os artigos 8 a 12; os artigos 20 a 22, e 24 e 25; os artigos 31 a 36; as seccións III e IV do capítulo III e o capítulo IV do título II do libro I (artigos 50 a 68); os artigos 152 a 154; os artigos 202 a 204; o artigo 207; os artigos 210 e 211; as seccións 1.ª e 2.ª do capítulo II do título I do libro II (artigos 212 a 224); o capítulo III do título I do libro II (artigos 225 a 227); as seccións 2.ª e 3.ª, do capítulo III do título I do libro II (artigos 229 a 241); os artigos 253 a 256; os artigos 264 e 265; as seccións 3.ª e 4.ª do capítulo IV do título I do libro II (artigos 272 a 275); o título II do libro II (artigos 276 a 283); o libro III (artigos 284 a 387 e 404 a 406); o libro IV (artigos 407 a 490) e as disposicións finais 1.ª e 4.^a

Non obstante, os citados artigos manterán a súa vixencia naquelas comunidades e cidades autónomas que non teñan normativa aprobada na materia, en canto non se dite a dita normativa.

Artigo 3. *Modificación do Regulamento de execución da Lei de caza do 4 de abril de 1970, aprobado polo Decreto 506/1971, do 25 de marzo.*

Queda derogado o Regulamento de execución da Lei de caza de 1970, aprobado polo Decreto 506/1971, do 25 de marzo.

Non obstante, o citado regulamento manterá a súa vixencia naquelas comunidades e cidades autónomas que non teñan normativa aprobada na materia, en canto non se dite a dita normativa. En todo caso, neste regulamento incluíranse as seguintes modificacións:

a) O número 1 do artigo 20 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Denomínanse coutos sociais de caza aqueles cuxo establecemento responde á finalidade de facilitar o exercicio da caza en réxime de igualdade de oportunidades a todos os cazadores que o desexen.»

b) Derrógase o punto 9 do artigo 20.

c) Derrógase a alínea e) do número 4 do artigo 36.

d) Derrógase a alínea a) das licenzas da clase A do artigo 37.

Artigo 4. *Modificación do Regulamento de incendios forestais, aprobado polo Decreto 3769/1972, do 23 de decembro.*

No Regulamento de incendios forestais, aprobado polo Decreto 3769/1972, do 23 de decembro, derróganse o título I; os capítulos I, IV, V do título II; o título IV; o capítulo VI do título V; o título VI e as disposicións adicionais.

Non obstante, os citados artigos manterán a súa vixencia naquelas comunidades e cidades autónomas que non teñan normativa aprobada na materia, en canto non se dite a dita normativa.

CAPÍTULO II

Augas

Artigo 5. *Modificación do Regulamento do dominio público hidráulico aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril.*

Modifícase o Regulamento do dominio público hidráulico, aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril, nos seguintes termos:

Un. As seccións II, III, IV, V e VI do capítulo II do título II (artigos 51 a 82) quedan redactadas como segue:

«Sección II. *Usos comúns especiais. Normas xerais*

Artigo 51.

1. Presentarase unha declaración responsable para o exercicio dos seguintes usos comúns especiais:

a) A navegación e flotación.

b) O establecemento de embarcacións de paso e os seus embarcadoiros.

c) Calquera outro uso, non incluído no artigo anterior, que non exclúa a utilización do recurso por terceiros.

2. O exercicio destes usos comúns especiais deberá respectar os fins e a integridade do dominio público hidráulico e, en particular, a calidade e o caudal das augas. Para estes efectos, os organismos de bacía deberán establecer, atendendo ás características e circunstancias de cada bacía hidrográfica, as condicións, cotas de participación e demais requisitos que deberán observarse no exercicio dos citados usos e conforme os cales se valorará a compatibilidade da actividade coa protección do dominio público hidráulico.

Estes requisitos deberán publicarse cada ano, manterse actualizados e estar á disposición do público na páxina web do organismo de bacía para que poidan consultarse en calquera momento e, en todo caso, coa antelación suficiente para o exercicio da actividade.

En particular, porase á disposición do público a información detallada dos requisitos, prazos e documentación necesarios para o exercicio de cada un dos usos, así como o réxime de acceso, prohibicións, condicións, limitacións, cotas de participación, pagamento do canon ou presentación de fianza aplicables en cada caso, e os modelos de presentación da declaración responsable e, de ser o caso, das autorizacións.

3. En ningún caso se permitirá dentro do dominio público hidráulico a construción, montaxe ou localización de instalacións destinadas a albergar persoas, aínda que sexa con carácter provisional ou temporal.

Artigo 5.bis.

1. As declaracións responsables relativas aos usos comúns especiais axustaranse ao previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das Administracións públicas e procedemento administrativo común, e nesta norma.

2. Na declaración responsable, ademais do contido previsto para cada tipo de uso nos artigos 55 e seguintes deste regulamento, describirase o modo en que se vai realizar a actividade, incluído o prazo previsto para o seu exercicio. Así mesmo, na declaración farase constar a realización dos trámites previos necesarios en cada caso.

3. Tras a presentación da declaración responsable, e unha vez transcorrido o prazo que fixe o organismo de bacía, o interesado poderá iniciar a actividade.

Cando o organismo de bacía considere que a actividade descrita na declaración é incompatible cos fins e a integridade do dominio público hidráulico, notificaralle ao interesado mediante resolución, de forma motivada e antes de que finalice o prazo previsto no parágrafo anterior, a imposibilidade de levar a cabo esta actividade.

4. A actividade prevista na declaración responsable deberá realizarse conforme o manifestado nela e no prazo de tempo indicado. De non se ter desenvolvido a actividade nese prazo, non se poderá levar a cabo, salvo que se presente unha nova declaración.

No caso de actividades cuxo exercicio estea sometido a unha cota de participación, o declarante deberalle comunicar á autoridade administrativa, de ser o caso, a súa decisión de non realizar a actividade ou o cesamento no exercicio dela.

5. A inexactitude, falsidade ou omisión, de carácter esencial, en calquera dato, manifestación ou documento que se xunte ou incorpore a unha declaración responsable, ou a non presentación ante a Administración competente da declaración responsable, determinará a imposibilidade de continuar co exercicio da actividade afectada desde o momento en que se teña constancia de tales feitos, sen prexuízo das responsabilidades penais, civís ou administrativas procedentes.

Así mesmo, a resolución da Administración pública que declare tales circunstancias poderá determinar a obriga do interesado de repor as cousas ao estado previo ao inicio da actividade correspondente, así como a imposibilidade de instar un novo procedemento co mesmo obxecto durante un período de tempo determinado, todo isto conforme os termos establecidos nas normas sectoriais de aplicación.

Artigo 52.

1. Nas declaracións responsables que se requiran para a realización de usos comúns especiais do dominio público hidráulico dos leitos, o organismo de bacía solicitaralle ao interesado un proxecto xustificativo ou outra documentación complementaria que considere necesaria; en especial, poderase solicitar a presentación dun estudo, elaborado por un técnico responsable, sobre a avaliación dos efectos que poderían producirse sobre o ambiente, a salubridade e os recursos pesqueiros, así como sobre as solucións que, de ser o caso, se prevexan.

2. Acordarase un período de información pública por un prazo non inferior a vinte días nin superior a dous meses.

3. Estes trámites deberán realizarse no prazo de tres meses, que quedará ampliado a seis no suposto de que o prazo de información pública sexa superior a un mes ou proceda a confrontación do proxecto, desde que se presente o proxecto á autoridade administrativa. Neste prazo a Administración, mediante resolución motivada, deberá notificarlle ao interesado a súa conformidade ou desconformidade co proxecto en función da súa compatibilidade coa protección do dominio público hidráulico.

4. Cando se presente a declaración responsable, acreditarase a realización dos trámites mencionados.

5. A declaración responsable presentarase ante o organismo de bacía competente cando se trate de obras que execute a Administración do Estado ou no caso de que estas deban realizarse en leitos que delimiten o territorio de dúas ou máis comunidades autónomas.

Artigo 53.

1. Os usos comúns especiais a que se refiren as seccións V e VI deste capítulo que, pola súa especial intensidade, poidan afectar a utilización do recurso por terceiros, requirirán autorización. Os procedementos de outorgamento das autorizacións respectarán os principios de publicidade, transparencia e obxectividade. Aplicarase ademais o principio de concorrencia competitiva, nos termos previstos na Lei 30/2007, do 30 de outubro, de contratos do sector público, nos seguintes supostos:

a) Cando se trate dunha actividade de servizos cuxa contratación promova o organismo de bacía conforme os usos previstos atendendo ás características e circunstancias de cada bacía hidrográfica.

b) Cando o exercicio da actividade exclúa o exercicio doutras actividades por terceiros.

2. Os criterios para o outorgamento de autorizacións estarán directamente vinculados á protección do ambiente.

3. As autorizacións axustaranse á seguinte tramitación:

a) Nos supostos en que sexa necesaria a presentación dun proxecto ou un período de información pública, estes trámites realizaranse conforme o disposto no artigo 52.2 e 3.

b) O prazo da Administración para resolver o procedemento de autorización será de tres meses, que quedará ampliado a seis no suposto de que o prazo de información pública for superior a un mes ou proceder a confrontación do proxecto. Transcorrido este prazo poderá entenderse desestimada a solicitude, en aplicación do parágrafo segundo do punto primeiro do artigo 43 da Lei 30/1992, do 26 de novembro.

c) Nos casos en que a tramitación da autorización fose encomendada a unha comunidade autónoma, esta formularalle proposta de resolución ao organismo de bacía, o cal, pola súa vez, lle comunicará a aquela a resolución que se dite, para a súa notificación ao interesado.

4. Entenderase que a resolución é conforme coa proposta formulada cando no prazo de tres meses, contados a partir da data de entrada daquela no organismo de bacía, este non comunicase a resolución á comunidade autónoma.

5. A tramitación de expedientes desta natureza corresponderalle ao organismo de bacía cando se trate de obras que execute a Administración do Estado ou no caso de que estas deban levarse a cabo en leitos que delimiten o territorio de dúas ou máis comunidades autónomas.

6. As resolucións dos organismos de bacía dependentes da Administración xeral do Estado previstas nos artigos 51.bis.3, segundo parágrafo, 52.3 e neste artigo porán fin á vía administrativa.

Artigo 54.

1. O exercicio dos usos comúns especiais realizarase sen menoscabo do dereito de propiedade e sen prexuízo de terceiro, con independencia das condicións específicas que poidan establecerse en cada caso concreto.

2. O exercicio dos usos comúns especiais estará suxeito ao pagamento do canon de ocupación dos terreos de dominio público hidráulico establecido no artigo 112 do texto refundido da Lei de augas.

3. Quen realice un uso común especial quedará obrigado, mesmo no caso de finalización anticipada da actividade, a deixar o leito en condicións normais de desaugamento. O organismo de bacía pode adoptar as medidas necesarias para asegurar o cumprimento desta obriga.

Sección III. *Navegación, flotación, establecemento de barcas de paso e os seus embarcadoiros*

Artigo 55.

As declaracións responsables para usos con fins de navegación nas augas das correntes naturais, dos lagos e lagoas e dos encoros presentaranse ante o organismo de bacía.

Artigo 56.

Nas zonas lindeiras coas praias naturais dos ríos, lagos, lagoas ou encoros onde non estiver expresamente prohibido o baño, non se precisará ningún tipo de declaración responsable para o uso de medios de flotación que, polo seu tamaño e características, poidan ser considerados como complementarios do baño.

Artigo 57.

As declaracións responsables para o establecemento de embarcadoiros, ramplas, cables e demais instalacións precisas para a navegación ou complementarias do dito uso rexeranse polo disposto nos artigos 51 bis e 52 deste regulamento.

Artigo 58.

1. Para os efectos deste regulamento, toda embarcación que navegue polas augas continentais dunha bacía hidrográfica, coa excepción das previstas no artigo 56, deberá ir provista de matrícula normalizada.

2. Eximiranse dos requisitos de matriculación as embarcacións respecto das cales se presente declaración responsable para navegar exclusivamente con motivo de descensos de ríos, probas deportivas e outras ocasións similares de carácter esporádico.

Artigo 59.

1. Os que presenten declaracións responsables para navegar responden de que as súas embarcacións cumpran coa lexislación vixente tocante á súa estabilidade, elementos de seguridade de que deben dispor e bo estado de conservación daquelas e estes.

2. As embarcacións de propulsión a motor ou vela con eslora superior a 4 metros deberán estar aseguradas contra danos a terceiros mediante a correspondente póliza de seguro. A declaración responsable de navegación, calquera que sexa o seu prazo, carecerá de validez fóra do período de vixencia da póliza. Para o resto das embarcacións queda a criterio do organismo de bacía a existencia de seguro.

Artigo 60.

1. Para o manexo ou goberno das embarcacións será preciso estar en posesión do correspondente título expedido polo organismo competente, naqueles casos en que sexa preceptivo de acordo coa clase de embarcación.

2. Quen presente unha declaración responsable de navegación outorgada para o uso dunha pluralidade de embarcacións, queda obrigado a velar pola suficiencia do título de quen as manexe.

Artigo 61.

As declaracións responsables de navegación recreativa en encoros condicionaranse, como exige o artigo 78 do texto refundido da Lei de augas, atendendo aos usos previstos para as augas almacenadas, protexendo a súa calidade e limitando o acceso ás zonas de derivación ou desaugamento, do xeito que se prescribe nos artigos seguintes deste regulamento.

Artigo 62.

1. Naqueles lagos, lagoas, encoros ou ríos nos que os usos recreativos de navegación e baños acaden suficiente grao de desenvolvemento, o organismo de bacía correspondente poderá fixar as zonas destinadas a navegación, fondeadoiro e acceso a embarcadoiros, que se balizarán adecuadamente, así como aquelas en que se prohiba a navegación por perigo para os bañistas, perigosidade das augas ou proximidade de tomas de abastecemento, azudes, presas ou órganos de desaugamento delas.

2. No suposto de que a zona por balizar sexa utilizada para a navegación por unha ou máis persoas físicas ou xurídicas que dispoñan de instalacións previstas para este uso, poderase obrigar a cada unha delas a que realice por conta súa o balizamento das zonas correspondentes aos seus fondeadoiros e mangas. O custo do balizamento na zona común poderá ser repercutido sobre elas, en proporción ao canon que corresponda ao conxunto de embarcacións que fagan uso de cada instalación.

Artigo 63.

1. A presentación da declaración responsable non suporá monopolio nin preferencia de ningunha clase a favor do declarante. O exercicio da navegación poderá ser suspendido temporal ou definitivamente pola Administración por razóns de seguridade, salubridade e outros motivos xustificadas, sen que o declarante teña dereito a indemnización ningunha.

2. As declaracións de navegación polas augas continentais quedarán sometidas ao canon por utilización do dominio público hidráulico a que se refire o 112 do texto refundido da Lei de augas.

Artigo 64.

Os organismos de bacía clasificarán os lagos, lagoas e encoros comprendidos dentro dos seus respectivos ámbitos xeográficos de acordo coas posibilidades que presenten para a navegación a remo, vela e motor, así como para o uso de baños. Para os encoros teranse en conta, ademais das súas características naturais e de acceso, as limitacións que se deduzan da compatibilidade dos devanditos usos co destino das augas, o réxime de explotación, a variabilidade de niveis e demais circunstancias que poidan condicionalos.

Artigo 65.

Calquera alteración sobrevida nas obras, instalacións ou contorno dun encoro e que, de xeito permanente ou temporal, poida repercutir nos usos de baños ou navegación ou modificar as limitacións establecidas, deberá ser comunicada de inmediato ao organismo de bacía correspondente polo responsable da explotación do encoro.

Artigo 66.

Os organismos de bacía poderán establecer un sistema de clasificación, similar ao de lagos, lagoas e encoros, para aqueles tramos de ríos en que resulte conveniente á vista das súas condicións de navegabilidade. A clasificación poderá ser revisada, así como ampliada ou reducida no seu ámbito, tendo en conta as estatísticas de navegación nos anos precedentes.

Artigo 67.

1. As declaracións responsables de flotación fluvial para transporte de madeira por pezas soltas ou con almadías presentaranse ante o organismo de bacía correspondente e nelas indicaranse, ademais dos datos para a identificación do declarante, os seguintes: tramo ou tramos de río que se pretende utilizar, especificando o seu principio e o seu final, relación de azudes, tomas de auga e demais obstáculos existentes no tramo, con indicación das súas características e, de ser o caso, sistema que se propón para salvarlos, número e dimensións das pezas ou das almadías, e datas en que se vaia levar a cabo a flotación.

2. O trámite axustarase ao disposto nos artigos 51 bis e 52 deste regulamento.

Artigo 68.

O declarante será responsable de cantos danos se poidan producir ao dominio público hidráulico e aos bens de particulares ou do Estado que poidan existir no tramo obxecto da flotación. Para responder deles e antes de iniciar estas actividades, prestará fianza na contía que, en cada caso concreto, fixe a Administración, a cal será devolta se non se produciron danos.

Artigo 69.

1. A presentación de declaración responsable relativa a embarcacións de paso, incluídos os seus embarcadoiros, formularase nos termos sinalados no artigo 51 bis e no 52.

2. A esta declaración unirase a seguinte documentación:

a) Proxecto suscrito por técnico competente.

No suposto de que non existan cables nas instalacións e non estea previsto o transporte de vehículos a motor, poderase substituír o proxecto por planos do embarcadoiro e unha memoria descritiva e xustificativa das instalacións e da embarcación, da cal deberán quedar definidas como mínimo as seguintes

características: eslora, manga, puntal, desprazamento en lastre e en carga, cabida máxima de persoas, tipo de propulsión e potencia, de ser o caso, e material de que estea construído o casco.

b) Se se destinan ao servizo público, o regulamento de explotación.

3. Poderase prescindir da información pública no caso de que non se prevexa o uso público da embarcación e que, polas características da instalación, non sexa preceptiva a presentación do proxecto.

4. Simultaneamente á presentación da declaración responsable necesaria para o establecemento das instalacións, presentárase a relativa á navegación, que se suxeitará ás normas previstas para este uso no presente regulamento.

Sección IV. *Outros usos comúns especiais*

Artigo 70.

As declaracións responsables para utilización de pastos no dominio público hidráulico seguirán os trámites sinalados nos artigos 51 bis e 52 coas seguintes especialidades:

1. Á declaración unirase documentación análoga á sinalada no artigo 73 para as plantacións e cortas.

2. A información pública practícarase con inserción de anuncios nos concellos en que radique o aproveitamento.

3. Estas declaracións permitirán o exercicio da actividade por un prazo máximo de dous anos.

4. A presentación da declaración responsable de pastos, salvo que a Administración o considere necesario para unha mellor explotación, non supón o exercicio da actividade con carácter exclusivo.

Artigo 71.

A utilización de encoros ou tramos de río por hidroavións someterase a declaración responsable e acomodárase ao previsto neste capítulo, sempre que sexa compatible coa natureza e finalidade da utilización do dominio público hidráulico.

Sección V. *Usos comúns especiais que pola súa especial afección do dominio público hidráulico poidan dificultar a utilización do recurso por terceiros*

Artigo 72.

1. A utilización ou aproveitamento polos particulares dos leitos ou dos bens situados neles requirirá a autorización administrativa previa.

2. No outorgamento de autorizacións para aproveitamentos de agregados, vexetación arbórea ou arbustiva, establecemento de pontes ou pasarelas, embarcadiros e instalacións para baños públicos, considerarase a posible incidencia ecolóxica desfavorable e exixíranse as adecuadas garantías para a restitución do medio.

Artigo 73.

As autorizacións para sementeiras, plantacións e corta de árbores en terreos de dominio público hidráulico acatarán o disposto no artigo 53 e mais nas seguintes normas:

1. Concretárase expresamente a extensión superficial da sementeira ou plantación en hectáreas, os seus límites, o tipo de árbores e a densidade. No caso de cortas, o petionario deberá sinalar ademais se realizou persoalmente a

plantación ou se ten permiso do que a fixo para levalas a cabo. De se tratar de árbores nacidas espontaneamente, indicará a cantidade de madeira medida en metros cúbicos.

2. Á petición unirase a seguinte documentación:

a) Plano a escala da zona, se a superficie for igual ou superior a unha hectárea.

b) Esbozo da zona, se for inferior a unha hectárea.

c) De ser o caso, documento xustificativo de que o petionario realizou a plantación ou conta con autorización do que a fixo.

Artigo 74.

1. No anuncio da información pública, se se trata de autorizacións de sementeira, plantacións ou de corta de árbores nacidas espontaneamente, advertirase a posibilidade de presentar peticións en competencia e incompatibles coa petición inicial.

2. No caso de que se formularen peticións en competencia coa inicial e incompatibles con ela, resolverase sobre a base de dar preferencia ao propietario lindeiro co leito, salvo que fose presentada petición en competencia por algunha entidade pública e para fins de utilidade pública, caso en que se lle dará preferencia a esta. Se a adxudicación non se fixer a favor do petionario inicial, o adxudicatario estará obrigado a indemnizar o primeiro polos gastos realizados, debidamente xustificadas.

3. As autorizacións para sementeiras e plantacións outorgaranse por un prazo máximo igual ao do ciclo vexetativo da especie correspondente.

4. Ao abeiro destas autorizacións non se poderán levar a cabo, en ningún caso, obras de movementos de terras que alteren a sección do leito ou a súa configuración.

5. A corta de árbores nacidas espontaneamente quedará sometida ao canon de utilización dos bens de dominio público hidráulico, establecido no artigo 112 do texto refundido da Lei de augas.

6. Os dereitos do beneficiario, en caso de revogación, limitaranse ao aproveitamento das árbores ou plantas no estado en que estean ao se producir aquela.

Artigo 75.

As autorizacións para establecementos de baños ou zonas recreativas e deportivas nos leitos públicos ou as súas zonas de policía serán tramitadas de acordo co disposto no artigo 53 deste regulamento. Ademais, rexerán as seguintes prescricións:

a) A documentación técnica incluírá, como mínimo, planos e memoria explicativa e xustificativa das obras e instalacións, sinalando naqueles a posición relativa destas respecto ás tomas de auga para abastecemento, azudes, presas e os seus órganos de desaugamento, que queden a distancia inferior a 500 metros.

b) No caso de que se trate de instalacións deportivas entre cuxos fins se inclúa a navegación en ríos ou encoros, a documentación técnica incluírá, ademais dos datos correspondentes aos embarcadoiros, unha proposta de balizamento das zonas dedicadas a fondeadoiro, mangas de saída e acceso, así como daquelas en que se deberá prohibir a navegación por perigo para os bañistas, perigosidade das augas, proximidade ás instalacións propias dos encoros, azudes ou tomas de abastecemento ou outras causas. Este balizamento correrá por conta do petionario.

c) Neste tipo de autorizacións establecerase o trámite de competencia de peticións.

d) O prazo destas autorizacións será como máximo de vinte e cinco anos.

e) A declaración responsable para a navegación das embarcacións que pretendan facer uso das instalacións a que se refire este artigo presentarase de forma independente e de acordo co previsto nos artigos 55 ao 66 deste regulamento.

Artigo 76.

1. As extraccións de agregados en terreos de dominio público que non pretendan o uso exclusivo dun tramo precisarán autorización administrativa, que se tramitará de acordo co disposto no artigo 53 deste regulamento.

2. Na petición concretaranse: leito, zona de extracción e termo municipal, localización das instalacións de clasificación e amoreamento, de as haber, puntos de saída e acceso á rede de estradas, volume en metros cúbicos e prazo en que debe realizarse a extracción, medios que se utilizarán nesta e no transporte e tarifas de venda, de ser o caso.

3. Á petición indicada unirase a seguinte documentación:

a) Para extracción de máis de 20.000 metros cúbicos, presentarase proxecto suscrito por técnico competente.

b) Para extraccións comprendidas entre 20.000 metros cúbicos e 500 metros cúbicos, presentarase: memoria descritiva da extracción, na que se xustificará que o desenvolvemento dos traballos está orientado á canalización e mellor desaugamento do río, e que contribuirá á minoración das inundacións da marxe, planos de situación e topográfico da graveira e perfís transversais desta coas súas cubicacións.

c) Para extraccións inferiores a 500 metros cúbicos, abondará coa presentación de bosquejo de situación e da graveira, este último con sinalamento de cotas.

4. O prazo polo que se outorguen estas autorizacións será proporcionado ao volume da extracción, sen que poida exceder dun ano, que pode ser prorrogado por outro ano logo dunha petición xustificada. Poderá prescindirse do trámite de información pública nas extraccións inferiores a 5.000 metros cúbicos.

5. Nestas autorizacións ponderarase a súa incidencia sobre a riqueza piscícola. Cando a extracción se pretenda realizar nos tramos finais dos ríos e poida ocasionar efectos prexudiciais nas praias ou afecte a dispoñibilidade de agregados necesarios para a súa achega a estas, será preceptivo o informe do organismo encargado da xestión e tutela do dominio público marítimo, ao cal se dará despois traslado da resolución que se adopte.

6. Os beneficiarios destas autorizacións, antes de iniciaren os traballos, estarán obrigados a constituír unha fianza ou aval para responder dos posibles danos ao dominio público hidráulico. O importe desta fianza ou aval será de contía igual ao importe do canon e, como mínimo, de 300 €. Poderase eximir desta fianza nas extraccións inferiores a 500 metros cúbicos. A fianza será devolta, unha vez terminados os traballos de extracción, se non se produciron aqueles danos.

Artigo 77.

1. As solicitudes de autorización para derivacións de auga de carácter temporal que non pretendan un dereito ao uso privativo dela, deberán facer constar todos os datos necesarios para a adopción da correspondente resolución e deberán ir acompañadas dun bosquejo detallado das obras de toma e do resto das instalacións e dunha memoria descritiva dunhas e outras, na que deberá xustificarse, así mesmo, o caudal solicitado e a non afección sensible a outros aproveitamentos preexistentes.

2. O organismo de bacía poderá solicitarlle ao interesado a presentación dun proxecto xustificativo das obras e instalacións, suscrito por técnico competente, se

pola súa importancia o considera necesario e, unha vez que considere suficiente a documentación achegada, procederá a contrastar a compatibilidade da petición coas disposicións do plan hidrolóxico de bacía.

3. No caso de que a solicitude se considere compatible coas previsións do plan, concederá sen máis trámites a autorización, que non poderá outorgarse por un prazo superior a dous anos, na que se fará constar que se concede en precario. Esta autorización pode quedar revogada se o organismo de bacía o cre conveniente para unha mellor xestión do dominio público hidráulico.

Sección VI. *Actividades na zona de policía*

Artigo 78.

1. Para realizar calquera tipo de construción en zona de policía de leitos, exixirase a autorización previa ao organismo de bacía, non sendo que o correspondente plan de ordenación urbana, outras figuras de ordenamento urbanístico ou plans de obras da Administración fosen sometidos a informe do organismo de bacía e recollen as oportunas previsións formuladas para o efecto.

2. Á petición referida uniráselle un plano de planta que inclúa a construción e as marxes do leito, cun perfil transversal polo punto de localización da construción máis próximo ao leito, no que quedarán reflectidas as posibles zonas exentas de edificios.

3. A tramitación será a sinalada no artigo 53 deste regulamento.

4. Os organismos de bacía notificaránlle ao concello competente as peticións de autorización de construción de zona de policía de leitos, así como as resolucións que sobre ela se diten para os efectos do posible outorgamento da correspondente licenza de obras.

Artigo 79.

Para a execución de obras de defensa ou nivelacións de terreos, camiños rurais, levadas e drenaxes en zona de policía que alteren sensiblemente o relevo natural, a petición, documentación e trámites axustaranse ao disposto no artigo 53.

Artigo 80.

As extraccións de agregados en zonas de policía de leitos, sen prexuízo do establecido na lexislación de minas, só poderán ser outorgadas ao propietario da terra ou a persoas que gocen da súa autorización.

Tramitaranse de acordo co sinalado no artigo 53, coas peculiaridades propias do caso e coas particularidades seguintes:

a) Suprimirase na documentación técnica todo o referente a cubicacións.

b) Na mesma documentación farase resaltar canto corresponda á realización dos traballos en relación coas marxes e os seus reforzos co fin de evitar a desviación do leito como consecuencia da depresión causada coas extraccións. Igualmente, estudarase a posible reposición do oco ocasionado con produtos sobrantes da extracción ou outros materiais.

Artigo 81.

A autorización de calquera outra actividade a que fai referencia a alínea d) do artigo 9 deste regulamento será tramitada polo organismo de bacía de acordo co disposto no artigo 53.

Artigo 82.

1. As acampadas colectivas en zona de policía de leitos públicos que, de acordo coa lexislación vixente, necesiten autorización dos organismos competentes

en materia de regulación de campamentos turísticos, deberán ser autorizadas polo organismo de bacía, logo da correspondente petición formulada polo interesado, polo menos cun mes de antelación á data en que queira iniciarse a acampada.

2. Esta autorización sinalará as limitacións a que deberá suxeitarse a acampada, no referente aos riscos para a seguridade das persoas ou de contaminación das augas por verteduras de residuos sólidos ou líquidos.».

Dous. Os artigos 314 a 317 quedan redactados como segue:

«Artigo 314.

De conformidade co disposto nos artigos 116 e 117 do texto refundido da Lei de augas, considéranse infraccións administrativas en materia de augas as que se definen nos artigos seguintes.

Artigo 315.

Constituirán infraccións administrativas leves:

a) As accións ou omisións que causen danos aos bens do dominio público hidráulico, sempre que a valoración daqueles non supere os 3.000.00 euros.

b) O incumprimento das condicións impostas nas concesións e autorizacións administrativas a que se refire o texto refundido da Lei de augas, nos supostos en que non deren lugar a caducidade ou revogación delas.

c) A execución sen a debida autorización administrativa ou sen a presentación da correspondente declaración responsable de obras, traballos, sementeiros ou plantacións nos leitos públicos ou nas zonas suxeitas legalmente a algún tipo de limitación no seu uso, nos supostos en que non derivaren de tales actuacións danos para o dominio hidráulico ou, de se produciren, a súa valoración non supere os 3.000.00 euros.

d) A invasión ou a ocupación dos leitos ou a extracción de agregados neles, sen a correspondente autorización, cando non derivaren danos para o dominio hidráulico ou, de se produciren estes, que a valoración non supere os 3.000.00 euros.

e) O dano ás obras hidráulicas ou plantacións e a subtracción e os danos aos materiais almacenados para a súa construción, conservación e limpeza nos supostos en que a valoración de tales danos, ou do subtraído, non supere os 3.000.00 euros.

f) A corta de árbores, pólas, raíces ou arbustos nos leitos, ribeiras ou marxes sometidas ao réxime de policía sen autorización administrativa.

g) O cruzamento de canles ou leitos, en sitio non autorizado, por persoas, gando ou vehículos.

h) A desobediencia ás ordes ou ao requirimento dos funcionarios dos servizos do organismo de bacía no exercicio das funcións que ten conferidas pola lexislación vixente.

i) O incumprimento de calquera prohibición establecida na Lei de augas e neste regulamento ou a omisión dos actos a que obrigan, sempre que non estean consideradas como infraccións menos graves, graves ou moi graves.

j) O exercicio dun uso común especial sen a presentación previa da declaración responsable ou incumprindo as condicións impostas pola autoridade administrativa para garantir a compatibilidade do dito uso co dominio público hidráulico.

k) A inexactitude ou omisión de carácter esencial nos datos, manifestacións ou documentos que se incorporen ou acompañen a declaración responsable.

Artigo 316.

Terán a consideración de infraccións administrativas menos graves:

a) As accións ou omisións que causen danos aos bens do dominio público hidráulico, sempre que a valoración daqueles estea comprendida entre 3.000.01 e 15.000.00 euros.

b) O incumprimento das condicións impostas nas concesións e autorizacións administrativas nos supostos en que proceda a declaración de caducidade ou revogación destas.

c) A derivación de augas dos seus leitos e a extracción de augas subterráneas sen a correspondente concesión ou autorización cando sexa precisa, así como a realización de traballos ou mantemento de calquera medio que fagan presumir a continuación da captación abusiva delas, sempre que, nestes últimos supostos, exista requirimento previo do organismo de bacía en contrario.

d) A execución sen a debida autorización administrativa de obras, traballos, sementeirias ou plantacións nos leitos públicos ou nas zonas suxeitas legalmente a algún tipo de limitación no seu uso, nos supostos en que, de se produciren danos para o dominio hidráulico, a súa valoración estea comprendida entre 3.000.01 e 15.000.00 euros.

e) A invasión ou a ocupación dos leitos ou a extracción de agregados neles sen a correspondente autorización, cando se produciren como consecuencia disto danos para o dominio público cuxa valoración estiver comprendida entre 3.000.01 e 15.000.00 de euros.

f) Os danos ás obras hidráulicas ou plantacións e a subtracción ou os danos aos materiais almacenados para a súa construción, conservación e limpeza nos supostos en que a valoración de tales danos ou dos bens subtraídos estiver comprendida entre 3.000.01 e 15.000.00 euros.

g) As verteduras que poidan deteriorar a calidade da auga ou as condicións de desaugamento do leito receptor, efectuados sen contar coa autorización correspondente e sempre que os danos derivados para o dominio público non foren superiores a 15.000.00 euros.

h) A falsidade nos datos, manifestacións ou documentos que se incorporen á declaración responsable ou a acompañen.

Artigo 317.

Consideraranse infraccións graves ou moi graves as enumeradas nos artigos anteriores cando dos actos e omisións neles previstos deriven para o dominio público hidráulico danos cuxa valoración supere os 15.000.01 e os 150.000.00 euros, respectivamente.

Así mesmo, poderán ser cualificadas de graves ou moi graves, segundo os casos, as infraccións consistentes nos actos e omisións previstos no artigo 116 g) do texto refundido da Lei de augas, en función dos prexuízos que deles deriven para a boa orde e o aproveitamento do dominio público hidráulico, a súa transcendencia para a seguridade das persoas e bens e o beneficio obtido polo infractor, atendendo sempre ás características hidrolóxicas específicas da bacía e o réxime de explotación do dominio público hidráulico no tramo do río ou termo municipal onde se produza a infracción.»

Tres. Derróganse os artigos 319 e 320.

Catro. O artigo 321 queda redactado como segue:

«Artigo 321.

Con carácter xeral, tanto para a cualificación das infraccións como para a fixación do importe das sancións previstas nos artigos anteriores, ademais dos criterios expostos, consideraranse en todo caso as circunstancias concorrentes previstas no artigo 117 do texto refundido da Lei de augas.»

Cinco. O artigo 339 queda redactado como segue:

«Artigo 339.

O importe das sancións, así como o resto das obrigas pecuniarias, depositarase na conta especial habilitada para o efecto no Banco de España ou noutra entidade bancaria, nos prazos previstos no Regulamento xeral de recadación. O seu importe destinarase a efectuar as reparacións ou investimentos que requira a mellora do dominio público hidráulico afectado e, en todo caso, a restitución deste ao seu estado primitivo.»

CAPÍTULO III

Costas

Artigo 6. *Modificación do Regulamento xeral para o desenvolvemento e a execución da Lei 22/1988, do 28 de xullo, de costas, aprobado polo Real decreto 1471/1989, do 1 de decembro.*

Modifícase o Regulamento xeral para o desenvolvemento e a execución da Lei 22/1988, do 28 de xullo, de costas, aprobado polo Real decreto 1471/1989, do 1 de decembro, nos seguintes termos:

Un. O parágrafo segundo do artigo 111.6 queda redactado como segue:

«O concello comunicarlle ao Servizo Periférico de Costas a relación nominal dos terceiros encargados da explotación, previamente ao inicio desta. Os concellos garantirán que nos correspondentes procedementos de outorgamento da explotación se respecten os principios de publicidade, imparcialidade, transparencia e concorrencia competitiva.»

Dous. O número 1 do artigo 149 queda redactado como segue:

«1. No outorgamento das solicitudes serán preferidas as de maior utilidade pública. Só no caso de identidade entre varias solicitudes se terá en conta a prioridade na presentación. No procedemento de outorgamento de solicitudes relativas a actividades de servizos respectaranse os principios de publicidade, imparcialidade, transparencia e concorrencia competitiva.»

Tres. O número 1 do artigo 152 queda redactado do seguinte xeito:

«1. A Administración poderá convocar concursos para o outorgamento de concesións e autorizacións no dominio público marítimo-terrestre. No procedemento de outorgamento de autorizacións e concesións relativas a actividades de servizos respectaranse os principios de publicidade, imparcialidade, transparencia e concorrencia competitiva.»

CAPÍTULO IV

Medio ambiente industrial

Sección 1.ª Residuos

Artigo 7. *Modificación do Regulamento de residuos tóxicos e perigosos aprobado polo Real decreto 833/1988, do 20 de xullo.*

O Regulamento de residuos tóxicos e perigosos, aprobado polo Real decreto 833/1988, do 20 de xullo, modifícase nos seguintes termos:

Un. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 9, que quedan redactados como segue:

«1. A Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas cooperarán para lograr os obxectivos previstos na Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos, e neste real decreto, para o cal se prestarán asistencia e colaboración.

2. As autorizacións que deriven deste real decreto serán inscritas pola comunidade autónoma no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril.»

Dous. O artigo 19 queda redactado como segue:

«A declaración anual, que se presentará antes do día 1 de marzo, así como, en todo caso, a correspondente información á Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, formalizarase no modelo que se especifica no anexo III deste regulamento. A comunidade autónoma remitirá esa información en soporte electrónico.»

Tres. Modifícase o artigo 23, que queda redactado como segue:

«1. Quedan sometidos a réxime de autorización polo órgano ambiental competente da comunidade autónoma onde estean situadas, aquelas instalacións onde se vaian desenvolver actividades de xestión de residuos perigosos.

2. Así mesmo, deberán obter autorización as persoas físicas ou xurídicas que realicen actividades de xestión de residuos perigosos logo de comprobar que as instalacións onde se van realizar dispoñan da autorización indicada no parágrafo anterior ou ben de autorización ambiental integrada.

Estas autorizacións serán concedidas polo órgano ambiental competente da comunidade autónoma onde teñan o seu domicilio social e serán válidas para todo o territorio do Estado.

3. Naqueles casos en que as persoas físicas ou xurídicas que realicen operacións de xestión de residuos perigosos sexan asemade titulares das instalacións onde se realizan tales operacións, o órgano ambiental competente da comunidade autónoma onde estea situada a instalación poderá conceder unha soa autorización que comprenda a da instalación e a do seu titular para o exercicio da dita actividade.»

Catro. O artigo 30 queda redactado como segue:

«Artigo 30. *Vixencia da autorización.*

As autorizacións concederanse por un período de cinco anos, pasado o cal se renovarán automaticamente por períodos sucesivos doutros cinco anos. A autoridade competente realizará as visitas de inspección que coide necesarias para comprobar que en todo momento se cumpren os requisitos para o mantemento da autorización; caso de que non for así poderase suspender a autorización e proporanse as medidas que se deberán adoptar ou, de ser o caso, poderase revogar a autorización.»

Cinco. O artigo 42 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 42. *Formalización dos documentos de traslado.*

O documento de control e seguimento de traslado de residuos tóxicos e perigosos, así como a información que sobre el se remita ao Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, efectuarase conforme o modelo establecido no anexo V deste regulamento. Esta documentación xestionarase electronicamente cando a tramitación por esta vía estea dispoñible.»

Seis. O número 5 do artigo 44 queda redactado como segue:

«5. No caso de visita de comprobación previa á entrada en vigor da autorización, emitirase informe detallado sobre a procedencia ou non do funcionamento da

actividade e, de ser o caso, proporanse as medidas correctoras que cumpra adoptar.»

Artigo 8. *Modificación do Regulamento para o desenvolvemento e a execución da Lei 11/1997, do 24 de abril, de envases e residuos de envases, aprobado polo Real decreto 782/1998, do 30 de abril.*

O Regulamento para o desenvolvemento e a execución da Lei 11/1997, do 24 de abril, de envases e residuos de envases, aprobado polo Real decreto 782/1998, do 30 de abril, queda modificado como segue.

Un. Engádese un número 4 no artigo 8:

«4. As autorizacións dos sistemas integrados de xestión de residuos de envases e envases usados serán inscritas pola comunidade autónoma no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos nun prazo máximo dun mes.

As obrigas de información que derivan deste artigo poderanse presentar ante a comunidade autónoma en soporte electrónico.»

Dous. Engádese un punto 3 no artigo 15, que queda redactado como segue:

«3. As obrigas de información recollidas neste artigo xestionaranse electronicamente cando a tramitación por esta vía estea dispoñible.»

Artigo 9. *Real decreto 1378/1999, do 27 de agosto, polo que se establecen as medidas para a eliminación e a xestión dos policlorobifenilos, policloroterfenilos e aparellos que os conteñan.*

O número 1 do artigo 11 do Real decreto 1378/1999, do 27 de agosto, polo que se establecen as medidas para a eliminación e a xestión dos policlorobifenilos, policloroterfenilos e aparellos que os conteñan, queda redactado como segue:

«1. As empresas de recollida, descontaminación e eliminación de PCB usados, PCB e aparellos que conteñan PCB disporán de autorización outorgada polo órgano competente da comunidade autónoma, que a inscribirá no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos. A determinación do órgano competente realizarase nos termos previstos no artigo 13 da Lei 10/1998, do 21 de abril.

Estas empresas levarán un libro rexistro da súa actividade, cuxo contido se axustará ao previsto no artigo 13.3 da Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos. Estas empresas deberán facilitar os datos rexistrados ao órgano competente da respectiva comunidade autónoma antes do 1 de marzo de cada ano.»

Artigo 10. *Modificación do Real decreto 1481/2001, do 27 de decembro, polo que se regula a eliminación de residuos mediante o seu depósito en vertedoiros.*

Modifícase o artigo 7 do Real decreto 1481/2001, do 27 de decembro, polo que se regula a eliminación de residuos mediante o seu depósito en vertedoiro, que queda redactado como segue.

«O réxime xurídico da autorización administrativa das actividades de eliminación de residuos en vertedoiro será o establecido na Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos e, de ser o caso, na lexislación sobre prevención e control integrados da contaminación, sen prexuízo das demais autorizacións ou licenzas exixidas por outras disposicións. A autoridade administrativa que as outorgue inscribirá no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos as autorizacións previstas na Lei 10/1998, do 21 de abril. O contido da inscrición determinarase de acordo coas comunidades autónomas.»

Artigo 11. *Modificación do Real decreto 1383/2002, do 20 de decembro, sobre xestión de vehículos ao final da súa vida útil.*

O número 1 do artigo 7 do Real decreto 1383/2002, do 20 de decembro, sobre xestión de vehículos ao final da súa vida útil, queda redactado nos seguintes termos:

«1. Os sistemas integrados de xestión deberán ser autorizados polas comunidades autónomas nas que se implanten territorialmente. As autorizacións que deriven deste artigo serán inscritas, pola autoridade administrativa que as outorgue, no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos. O contido da inscrición establecerase de acordo coas comunidades autónomas.»

Artigo 12. *Modificación do Real decreto 653/2003, do 30 de maio, de incineración de residuos.*

No artigo 4 do Real decreto 653/2003, do 30 de maio, de incineración de residuos, engádesse un novo punto 5 co seguinte contido:

«5. As autorizacións das instalacións de incineración e coincineración outorgaranse nos termos previstos no artigo 13 da Lei 10/1998, do 21 de abril, e serán inscritas por cada comunidade autónoma no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na citada lei. O contido desta inscrición establecerase de acordo coas comunidades autónomas.»

As persoas físicas ou xurídicas que vaian realizar operacións de valorización enerxética ou eliminación de residuos e que non sexan titulares da instalación deberán estar previamente autorizadas polo órgano competente da comunidade autónoma onde teñan a súa sede social. Estas autorizacións serán válidas para todo o territorio do Estado e a comunidade autónoma que as outorgase debe inscribilas no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos.»

Artigo 13. *Modificación do Real decreto 208/2005, do 25 de febreiro, de residuos de aparellos eléctricos e electrónicos.*

O Real decreto 208/2005, do 25 de febreiro, de residuos de aparellos eléctricos e electrónicos, queda modificado como segue:

Un. O parágrafo terceiro do artigo 1 queda redactado do seguinte xeito:

«Este real decreto aplicarase a todos os aparellos eléctricos e electrónicos que figuran nas categorías indicadas no anexo I, sen prexuízo da normativa específica sobre xestión de residuos, e exclúense os que formen parte doutro tipo de aparello non incluído no seu ámbito de aplicación e os equipamentos destinados a fins especificamente militares, necesarios para a seguridade nacional.»

Dous. A alínea c) do artigo 2 queda redactada nos seguintes termos:

«c) Produtores de aparellos eléctricos e electrónicos: as persoas físicas ou xurídicas que, con independencia da técnica de venda utilizada, incluídas a venda a distancia ou a electrónica, fabriquen e vendan aparellos eléctricos e electrónicos con marcas propias, revendan con marcas propias os aparellos fabricados por terceiros e os que importen de ou exporten a países terceiros. Non se considerará produtor o distribuidor se a marca do produtor figura no aparello, cando o propietario desa marca estea rexistrado no Rexistro de Establecementos Industriais de ámbito estatal a que se refire a disposición adicional primeira.

Non terá a condición de produtor a persoa física ou xurídica que exclusivamente financie, mediante calquera acordo de financiamento, operacións de posta no mercado ou revenda, agás se actúa como produtor segundo algún dos casos previstos no parágrafo anterior.»

Tres. Inclúese unha alínea g) no artigo 2, que queda redactada do seguinte xeito:

«g) Acordo de financiamento: calquera acordo ou disposición de préstamo, arrendamento financeiro, aluguer ou venda diferida relacionado con calquera aparello, xa figure ou non nos termos do devandito acordo ou disposición ou de calquera acordo ou disposición accesoria que prevexa a transferencia ou a posibilidade de transferencia de propiedade do dito aparello.»

Catro. O artigo 6 queda redactado como segue:

«1. As instalacións en que se recollan residuos eléctricos e electrónicos, mesmo temporalmente, excluídos os establecementos dos distribuidores, e en que se realicen operacións de tratamento destes residuos deberán cumprir, como mínimo, os requisitos técnicos recollidos no anexo IV.

2. As instalacións de tratamento levarán un libro rexistro da súa actividade, cuxo contido se axustará ao previsto no artigo 13.3 da Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos.

3. As instalacións indicadas no número 1 deberán estar previamente autorizadas polo órgano competente da comunidade autónoma onde estean situadas e serán inscritas polo dito órgano no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos. A información que deba figurar neste rexistro establecerase de acordo coas comunidades autónomas.»

Cinco. O número 2 do artigo 8 queda redactado como segue:

«2. Os sistemas integrados de xestión deberán ser autorizados polas comunidades autónomas nas que se implanten territorialmente.

As autorizacións que deriven deste artigo serán inscritas pola comunidade autónoma que as outorgase no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril. A información que debe figurar neste rexistro establecerase de acordo coas comunidades autónomas.»

Seis. Modifícase o número 2 do artigo 9, que queda redactado nos seguintes termos:

«2. Para o cómputo destes obxectivos teranse en conta os residuos de aparellos eléctricos e electrónicos enviados a tratamento a outros Estados da Unión Europea ou a países terceiros, sempre que se acredite que as operacións de valorización, reutilización ou reciclaxe se realizan de acordo coa normativa comunitaria en materia de ambiente, seguridade e hixiene laboral e co establecido neste real decreto para as operacións de tratamento.»

Sete. A disposición transitoria única queda redactada como segue:

«Disposición transitoria única. *Información sobre a repercusión no prezo do produto dos custos da xestión de residuos históricos.*

Nos aparellos postos no mercado a partir da entrada en vigor deste real decreto, os produtores deberán informar os usuarios sobre a repercusión no seu prezo final dos custos de xestión dos aparellos existentes no mercado antes do 13 de agosto de 2005, cando se convertan en residuos, os cales non superarán os custos en que efectivamente se incorrese. Esta información deberá especificarse na factura. Esta obriga poderá manterse até o 13 de febreiro do ano 2011, agás para os aparellos incluídos na categoría 1 do anexo I, respecto dos cales poderá prorrogarse até o 13 de febreiro do ano 2013.»

Artigo 14. *Modificación do Real decreto 1619/2005, do 30 de decembro, sobre a xestión de pneumáticos fóra de uso.*

O Real decreto 1619/2005, do 30 de decembro, sobre a xestión de pneumáticos fóra de uso, modifícase nos seguintes termos:

Un. Os números 1 e 2 do artigo 6 quedan redactados como segue:

«1. Os titulares de actividades de xestión de pneumáticos fóra de uso distintas da valorización ou eliminación, deberán comunicarllo ao órgano competente en materia ambiental da correspondente comunidade autónoma, que inscribirá estas actividades no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril.

2. As instalacións onde se realicen actividades de valorización ou eliminación de pneumáticos fóra de uso e as persoas físicas ou xurídicas que realicen estas actividades deberán estar autorizados previamente polo órgano ambiental competente da comunidade autónoma, segundo o previsto no artigo 13 da Lei 10 /1998, do 21 de abril.»

Dous. O primeiro parágrafo do número 2 do artigo 8 queda redactado do seguinte xeito:

«2. Os sistemas integrados de xestión de pneumáticos fóra de uso deberán ser autorizados polas comunidades autónomas en cuxo territorio vaian desenvolver a súa actividade. Estas autorizacións serán inscritas pola comunidade autónoma que as outorgase no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril. As solicitudes de autorización dos sistemas integrados de xestión conterán, polo menos, as seguintes determinacións:»

Artigo 15. *Modificación do Real decreto 679/2006, do 2 de xuño, polo que se regula a xestión de aceites industriais usados.*

O Real decreto 679/2006, do 2 de xuño, polo que se regula a xestión de aceites industriais usados, queda modificado como segue:

Un. O número 3 do artigo 5 queda redactado do seguinte xeito:

«3. Os produtores de aceites usados que xeren máis de 500 litros ao ano, así como os xestores de aceites usados, deberán levar un libro rexistro propio con indicacións relativas a cantidades, calidade, orixe, localización e datas de entrega e recepción. A xestión deste libro rexistro propio, e a inscrición como produtores no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos pola correspondente comunidade autónoma, eximirá estes produtores do cumprimento do establecido no artigo 22.1 do Real decreto 833/1988, do 20 de xullo, polo que se aproba o Regulamento para a execución da Lei 20/1986, do 14 de maio, básica de residuos tóxicos e perigosos.»

Dous. O número 1 do artigo 12 queda redactado como segue:

«1. Os sistemas integrados de xestión de aceites usados deberán ser autorizados polas comunidades autónomas en que se implanten, as cales inscribirán esta autorización no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos nun prazo máximo dun mes.»

Tres. O parágrafo terceiro do número 3 do artigo 14 queda redactado como segue:

«Antes do día 1 de maio do ano seguinte ao período anual a que estean referidos os datos, as comunidades autónomas enviarán en soporte electrónico á Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental, do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio

Rural e Mariño, a información que recibisen, para os efectos da súa remisión á Comisión Europea, a través da canle correspondente.»

Artigo 16. *Modificación do Real decreto 106/2008, do 1 de febreiro, sobre pilas e acumuladores e a xestión ambiental dos seus residuos.*

O Real decreto 106/2008, do 1 de febreiro, sobre pilas e acumuladores e a xestión ambiental dos seus residuos, modifícase nos seguintes termos:

Un. Incorpórase un novo artigo 3 bis co seguinte contido:

«Artigo 3 bis. *Inscripción de autorizacións no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos.*

As autorizacións previstas neste real decreto serán inscritas pola autoridade competente da comunidade autónoma que as outorgase no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos. O contido da inscrición establecerase de acordo coas comunidades autónomas.»

Dous. O número 1 do artigo 20 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Os produtores poderán dar cumprimento ao establecido nos artigos 10, 11, 12.2 e 19.1 por medio de acordos voluntarios subscritos coas autoridades competentes das comunidades autónomas ou outros operadores económicos, sempre que se cumpran as seguintes condicións:

- a) Que se garanta o cumprimento dos obxectivos ecolóxicos establecidos neste real decreto.
- b) Que neles se especifiquen obxectivos concretos e os prazos para acadalos, así como a responsabilidade en que se incorrerá no caso de incumprimento.
- c) Que se inscriban no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto na Lei 10/1998, do 21 de abril.
- d) Que se estableza un sistema de seguimento e control periódico de cumprimento do acordo voluntario, que se informe as autoridades competentes das comunidades autónomas, e o público, das condicións establecidas nos acordos, así como da súa aplicación e dos resultados que se vaian obtendo mediante a incorporación desta información ao rexistro.
- e) As comunidades autónomas informarán disto á Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental do Ministerio de Medio Ambiente, a cal transmitirá esta información á Comisión Europea.»

Tres. Engádese un número 3 no artigo 20, que queda redactado do seguinte xeito:

«3. Cando nos acordos voluntarios participe cada produtor asumindo a súa responsabilidade a través do seu propio sistema de xestión individual, as autorizacións a que se refire o artigo 7.1 serán concedidas polo órgano ambiental competente da comunidade autónoma onde o produtor teña o seu domicilio social e serán válidas para todo o territorio do Estado.»

Sección 2.ª *Calidade do aire e medio natural industrial*

Artigo 17. *Modificación do Real decreto 117/2003, do 31 de xaneiro, de limitación de emisións de compostos orgánicos volátiles debidas ao uso de disolventes en determinadas actividades.*

Engádese unha disposición adicional única no Real decreto 117/2003, do 31 de xaneiro, de limitación de emisións de compostos orgánicos volátiles debidas ao uso de disolventes en determinadas actividades, co seguinte contido.

«Disposición adicional única. *Tramitación electrónica.*

Os interesados poderán tramitar as obrigas de información e os procedementos que deriven desta norma por vía electrónica. As administracións públicas promoverán que se habiliten os medios necesarios para facer efectiva esta forma de tramitación.»

Artigo 18. *Modificación do Regulamento para o desenvolvemento e a execución da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, aprobado polo Real decreto 509/2007, do 20 de abril.*

Modifícase o Regulamento para o desenvolvemento e a execución da Lei 16/2002, do 1 de xullo, de prevención e control integrados da contaminación, aprobado polo Real decreto 509/2007, do 20 de abril, nos seguintes termos.

Un. O artigo 8 queda redactado como segue:

«Artigo 8. *Autorización ambiental integrada e sistemas de xestión ambiental.*

En relación con aquelas actividades para as cales se apliquen sistemas de xestión ambiental certificados externamente mediante EMAS ou ISO 14001, as comunidades autónomas establecerán as normas que simplifiquen os mecanismos de comprobación do cumprimento das obrigas derivadas da autorización ambiental integrada, así como a tramitación da correspondente solicitude de autorización ou de adaptación e das súas sucesivas renovacións.»

Dous. O artigo 11 pasa a ter a seguinte redacción:

«Artigo 11. *Presentación de solicitudes.*

No suposto de industrias ou instalacións industriais que requiran algunha das autorizacións substantivas enunciadas no artigo 3.b) da Lei 16/2002, do 1 de xullo, cando o outorgamento das ditas autorizacións corresponda á Administración xeral do Estado, o promotor presentaralle ao órgano competente para outorgar a autorización substantiva:

a) A solicitude da autorización substantiva e a restante documentación necesaria conforme a súa normativa sectorial.

b) A solicitude de avaliación de impacto ambiental acompañada do documento inicial do proxecto, conforme o previsto no Real decreto legislativo 1/2008, do 11 de xaneiro, polo que se aproba o texto refundido da Lei de avaliación de impacto ambiental.

Os documentos que sexan comúns para varios dos procedementos mencionados presentaranse só unha vez sempre que inclúan todos os requisitos previstos nas distintas normas aplicables.

Elaborado o estudo de impacto ambiental, o promotor solicitará a autorización ambiental integrada ao órgano competente da comunidade autónoma para outorgar a dita autorización.»

Tres. O artigo 12 queda redactado como segue:

«Artigo 12. *Trámite conxunto de información pública e de consulta.*

Unha vez recibido o estudo de impacto ambiental e a documentación remitida polo órgano competente para outorgar a autorización ambiental integrada, o órgano competente para outorgar a autorización substantiva procederá a xestionar a realización do trámite conxunto de información pública e de consulta ás

administracións públicas afectadas e ás persoas interesadas, previsto no artigo 9 do Real decreto legislativo 1/2008, do 11 de xaneiro, no artigo 16 da Lei 16/2002, do 1 de xullo, e na normativa sectorial de aplicación, durante un período non inferior a trinta días.

Finalizado o trámite de información pública e de consulta, o órgano competente para outorgar a autorización substantiva ou o órgano que realizase o trámite de información e consulta remitirá copia do expediente, xunto coas alegacións e observacións recibidas, ao órgano competente da comunidade autónoma para outorgar a autorización ambiental integrada.»

Catro. Engádesse un artigo 13 bis coa seguinte redacción:

«Artigo 13 bis.

No suposto de industrias ou instalacións industriais cuxa actividade se inicie a partir da presentación dunha declaración responsable ou comunicación, a tramitación será a prevista nestes artigos de xeito que as actuacións realizadas polo órgano que tramita a autorización substantiva serán realizadas polo órgano ante o cal se presenta a declaración responsable ou a comunicación.

Unha vez realizado o trámite de avaliación de impacto ambiental e obtida a autorización ambiental integrada, presentarase a declaración responsable ou realizarase a comunicación xuntando a documentación acreditativa da declaración de impacto ambiental e da autorización ambiental integrada.»

Cinco. Engádesse unha nova disposición adicional terceira co seguinte contido:

«Disposición adicional terceira. *Tramitación electrónica.*

Os interesados poderán tramitar as obrigas de información e os procedementos que deriven desta norma por vía electrónica. As administracións públicas promoverán que se habiliten os medios necesarios para facer efectiva esta vía.»

CAPÍTULO V

Organismos modificados xeneticamente

Artigo 19. *Modificación do Real decreto 178/2004, do 30 de xaneiro, polo que se aproba o regulamento xeral para o desenvolvemento e a execución da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente.*

O Real decreto 178/2004, do 30 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento xeral para o desenvolvemento e a execución da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente, queda modificado como segue:

Un. O primeiro parágrafo da disposición adicional primeira substitúese polo seguinte:

«De conformidade co establecido na disposición adicional terceira da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente, créase o Rexistro central de organismos modificados xeneticamente, adscrito ao Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, cuxa xestión corresponde á Dirección Xeral de Desenvolvemento Sustentable do Medio Rural.»

Dous. O contido da disposición derradeira primeira substitúese polo seguinte:

«Como punto focal nacional e autoridade nacional competente, segundo o instrumento de ratificación do Protocolo de Cartagena, do 10 de decembro de 2002, a Subdirección Xeral de Apoio e Coordinación da Secretaría Xeral de Medio Rural asumirá as funcións establecidas no Regulamento (CE) núm. 1946/2003 do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de xullo de 2003, relativo ao movemento transfronteirizo de organismos xeneticamente modificados.»

Tres. O contido da disposición derradeira terceira substitúese polo seguinte:

«Facúltanse os ministros do Interior, de Sanidade e Política Social, de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, e de Ciencia e Innovación para ditar, no ámbito das súas respectivas competencias, cantas disposicións sexan necesarias para a aplicación e o desenvolvemento do establecido neste real decreto.»

Catro. Engádesse un novo número 4 no artigo 5 co seguinte contido:

«4. As administracións públicas promoverán que se habiliten os medios necesarios para facer efectiva a tramitación electrónica das obrigas de comunicación e información e dos procedementos administrativos que deriven desta norma.»

Cinco. Os artigos 6 a 10 substitúense polos seguintes:

«Artigo 6. *Composición do Consello.*

1. O Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente estará integrado polos seguintes membros:

- a) Presidente: o director xeral de Desenvolvemento Sustentable do Medio Rural do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.
- b) Vicepresidente: o director xeral de Recursos Agrícolas e Gandeiros.
- c) Vogais:

Dous en representación do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño da Dirección Xeral de Industria e Mercados Alimentarios, e da Dirección Xeral de Medio Natural e Política Forestal.

Un representante do Ministerio do Interior.

Un representante do Ministerio de Ciencia e Innovación.

Un representante do Ministerio de Educación.

Un representante do Ministerio de Sanidade e Política Social.

Un representante do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, da Secretaría de Estado de Comercio.

Un representante da Axencia Española de Seguridade Alimentaria e Nutrición.

Un representante da Axencia Española de Medicamentos e Produtos Sanitarios.

Un representante da unidade designada como autoridade nacional competente en aplicación do Protocolo de Cartagena sobre bioseguridade.

Formará igualmente parte do Consello, con voz pero sen voto, o presidente da Comisión Nacional de Bioseguridade.

c) Actuará como secretario, con voz pero sen voto, un funcionario da Dirección Xeral de Desenvolvemento Sustentable do Medio Rural de, polo menos, nivel 28.

2. Os vogais, con rango de director xeral, serán propostos polos distintos departamentos ministeriais e nomeados polo ministro de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.

Con suxeición ao procedemento establecido no parágrafo anterior, poderanse designar suplentes que substitúan os vogais nos supostos de vacante, ausencia ou enfermidade destes, sempre que a designación recaia en funcionarios de nivel 30.

3. Sen prexuízo do disposto nos puntos anteriores, cando a natureza ou a importancia dos asuntos que se vaian tratar así o requira, poderán asistir ás reunións do Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente, con voz pero sen voto, os titulares doutros órganos directivos, cuxo ámbito de xestión teña relación coa materia que se vaia tratar.

4. O Consello reunirse cantas veces sexa necesario para o cumprimento das súas funcións e, en todo caso, como mínimo dúas veces ao ano.

5. No marco do Consello, créase un Comité de Participación, adscrito a el, no que estarán representados os sectores interesados, as organizacións profesionais agrarias de ámbito nacional, as cooperativas agroalimentarias, as organizacións de consumidores e usuarios, as organizacións conservacionistas; en total, até un máximo de quince membros, designados todos eles polo Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño por proposta das entidades respectivas.

O Comité de Participación será o órgano de interlocución e información entre os cidadáns e a Administración xeral do Estado, en materia de organismos modificados xeneticamente. Os membros do comité serán debidamente informados dos acordos e informes adoptados co obxecto de permitirles emitir o xuízo que en cada caso resulte procedente.

As súas funcións serán as de asesorar o Consello Interministerial en cantas cuestións lle sexan solicitadas por este, elevar á súa consideración cantas cuestións se consideren oportunas e asegurar a participación e información pública nas actuacións do Consello, así como permitir a este recoller e ter coñecemento da posición dos diferentes sectores implicados. Nos casos en que se vaian tratar no Comité de Participación asuntos que afecten un sector específico, poderase solicitar a asistencia das principais asociacións ou organizacións nacionais representativas do respectivo sector, así como daqueles expertos de recoñecido prestixio que, en razón da materia, resulte xustificado.

Artigo 7. *Funcións do Consello.*

1. Correspóndelle ao Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente o outorgamento das autorizacións a que se refire o artigo 3 da Lei 9/2003, do 25 de abril, así como as demais funcións que se lle asignan neste regulamento.

2. Cando as autorizacións de utilización confinada e liberación voluntaria con fins distintos á comercialización teñan por obxecto algunha das actividades a que se refire o artigo 3.2.a) da lei anteriormente citada, o outorgamento da autorización estará condicionada á conformidade do representante do Ministerio de Sanidade e Política Social, agás no caso dos medicamentos de uso veterinario, cuxa autorización requirirá a conformidade dos representantes dos ministerios de Sanidade e Política Social e da representación do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.

3. Se as autorizacións tiveren por obxecto a realización de actividades de utilización confinada e liberación voluntaria de organismos modificados xeneticamente, nos supostos que deriven da Lei 13/1986, do 14 de abril, de fomento e coordinación xeral da investigación científica e técnica, e no marco de programas de investigación realizados por órganos ou organismos dependentes da Administración xeral do Estado, o outorgamento da autorización queda supeditado á conformidade da representación do Ministerio de Ciencia e Innovación e do Ministerio de Educación.

4. Para as autorizacións relacionadas co exame técnico para a inscrición de variedades comerciais a que se refire o artigo 3.2.c) da Lei 9/2003, do 25 de abril,

será precisa a conformidade da representación do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.

5. As resolucións do Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente que outorguen ou deneguen as autorizacións porán fin á vía administrativa.

6. Así mesmo, correspóndenlle ao Consello Interministerial as seguintes funcións:

a) Decidir o contido dos documentos que se deberán remitir aos organismos internacionais e establecer a posición española ante estes, incluíndo a posición ante as instancias da Unión Europea.

b) Realizar un informe anual sobre as actividades levadas a cabo en materia de organismos modificados xeneticamente con base na información facilitada polos órganos da Administración xeral do Estado competentes nesta materia, as comunidades autónomas e as empresas afectadas. O citado informe será público unha vez aprobado.

Sección 2.ª *Da Comisión Nacional de Bioseguridade*

Artigo 8. *Natureza e composición da Comisión Nacional de Bioseguridade.*

1. A Comisión Nacional de Bioseguridade, prevista na disposición adicional segunda da Lei 9/2003, do 25 de abril, é un órgano colexiado de carácter consultivo da Administración xeral do Estado e das comunidades autónomas.

2. A Comisión Nacional de Bioseguridade estará composta polos seguintes membros:

a) Presidente: o director xeral de Calidade e Avaliación Ambiental.
b) Un vicepresidente, designado de entre os vogais en representación da Administración xeral do Estado por acordo do Pleno da Comisión, que será nomeado polo ministro de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.

c) Vogais:

1.º En representación da Administración xeral do Estado:

Un funcionario representante da Dirección Xeral de Protección Civil e Emerxencias, do Ministerio do Interior.

Un funcionario representante da Dirección Xeral de Protección Civil e Emerxencias, do Ministerio do Interior.

Cinco funcionarios representantes do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, catro deles da Secretaría de Estado de Medio Rural e Auga, e un da Secretaría de Estado de Cambio Climático, expertos en tecnoloxía alimentaria, agricultura, gandaría, biodiversidade e bioseguridade.

Catro funcionarios en representación do Ministerio de Sanidade e Política Social, expertos en seguridade alimentaria, medicamentos de uso humano e veterinario, saúde pública e técnicas analíticas.

Un funcionario en representación do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, experto en comercio exterior.

Catro funcionarios do Ministerio de Ciencia e Innovación, con experiencia en política tecnolóxica, programas de investigación e tecnoloxía agroalimentaria.

Os vogais serán designados polos respectivos ministerios e nomeados polo ministro de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.

2.º Un vogal por cada unha das comunidades autónomas, logo da comunicación ao Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.

d) Actuará como secretario, con voz pero sen voto, un funcionario da Dirección Xeral de Calidade e Avaliación Ambiental de, polo menos, nivel 28.

3. A Comisión Nacional de Bioseguridade poderá incorporar como membros permanentes até un máximo de seis expertos de institucións científicas, nas materias comprendidas na Lei 9/2003, do 25 de abril. O seu nomeamento deberá ser obxecto de informe favorable por parte do Consello Interministerial de Organismos Xeneticamente Modificados, por proposta da presidencia da Comisión Nacional de Bioseguridade.

4. Igualmente, a Comisión, por proposta da súa presidencia, poderá invitar a participar nas súas reunións, con voz pero sen voto, aqueles científicos ou expertos cuxa asistencia quede xustificada para determinados temas concretos.

Artigo 9. *Funcións.*

1. A Comisión Nacional de Bioseguridade emitirá informe preceptivo sobre as solicitudes de autorización que corresponde outorgar á Administración xeral do Estado e ás comunidades autónomas.

2. Ademais, exercerá as seguintes funcións:

a) Informar sobre a clasificación do tipo máis adecuado para a utilización confinada de organismos modificados xeneticamente proposta, no suposto a que se refire o artigo 12.3.

b) Informar sobre se os datos e documentos achegados son completos e exactos, se as medidas relativas á xestión de residuos, seguridade e resposta en caso de emerxencia son as adecuadas e se a actividade cuxa realización se pretende se axusta ás disposicións da Lei 9/2003, do 25 de abril, e deste regulamento, tal e como se establece no artigo 16.1 deste último.

c) Informar sobre se os proxectos de utilización confinada de organismos modificados xeneticamente deben someterse a información pública, tal e como se establece no artigo 16.2.d.

d) Informar con carácter previo á adopción da resolución correspondente polos órganos competentes, nos supostos previstos nos artigos 15, 17.3, 19.4, 24, 25.5 e 6, 33.2, 35.1, 40.2, 42.1, 44.2, 46.2 e 50.

e) Informar sobre as propostas, o desenvolvemento e a aplicación dos plans de seguimento nos supostos a que se refiren os artigos 32.2, 37 e 42.

f) Informar sobre as demais cuestións que sexan sometidas á súa consideración polo Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente ou polo órgano competente das comunidades autónomas.

Artigo 10. *Funcionamento da Comisión.*

1. A Comisión Nacional de Bioseguridade poderá actuar en pleno ou mediante grupos de traballo, e reunirse tantas veces como sexa preciso para emitir informe sobre as solicitudes de autorización para actividades realizadas con organismos modificados xeneticamente e para o desempeño das demais funcións a que se refire o artigo anterior.

2. Baixo a dependencia da Comisión poderanse crear cantos grupos de expertos se coiden necesarios para a realización das actividades de apoio científico e técnico precisas para o cumprimento das súas funcións.

O acordo de creación dos ditos grupos, que non poderán ter carácter permanente, será efectuado polo Pleno da Comisión e establecerá a súa composición, obxectivos e prazos de actuación. Ao presidente da Comisión corresponderalle a coordinación dos grupos que se creen.

3. Os membros da Comisión Nacional de Bioseguridade e dos grupos de expertos canalizarán toda relación institucional derivada da súa pertenza a esta a través do seu presidente, e deberán absterse de levar a cabo actividades de comunicación de riscos, así como calquera tipo de manifestacións ou declaracións en relación coas súas actividades de informe, estudo ou avaliación, sen prexuízo do

deber de información dos representantes das administracións públicas aos seus departamentos.

4. A Comisión Nacional de Bioseguridade informará o Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente sobre as súas actuacións, os informes elaborados e as actas das súas sesións.»

Seis. As mencións que se conteñen ao director xeral de Calidade e Avaliación Ambiental, nos artigos 12.4, 15, 20, 21, 24, 25, 25, 26, 27, 28, 32.5, 33, 40, 46.1 e 51.1 do Regulamento xeral para o desenvolvemento e execución da Lei 9/2003, do 25 de abril, pola que se establece o réxime xurídico da utilización confinada, liberación voluntaria e comercialización de organismos modificados xeneticamente, entenderanse feitas en todos os casos ao director xeral de Desenvolvemento Sustentable do Medio Rural, na súa condición de presidente do Consello Interministerial de Organismos Modificados Xeneticamente.

Sete. Os números 5 e 6 do artigo 60 substitúense polos seguintes:

«5. A imposición das sancións pola realización de infraccións cometidas nos supostos de exame técnico a que se refire o artigo 3.2.c da lei anteriormente citada, así como as realizadas en materia de importación e exportación de sementes e plantas de viveiro que incorporen ou conteñan organismos modificados xeneticamente, sen prexuízo do disposto no punto 3 deste artigo, corresponderá:

- a) Ao director xeral de Recursos Agrícolas e Gandeiros, pola comisión das infraccións leves.
- b) Ao secretario xeral de Medio Rural, respecto das infraccións graves.
- c) Ao ministro de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, a sanción das infraccións moi graves.

6. As infraccións cometidas en relación coa importación e a exportación de organismos modificados xeneticamente e dos produtos que os conteñan para a súa utilización en actividades de biorremediación ou noutras distintas das referidas nos números 3, 4 e 5 deste artigo, sempre que non supoñan risco para a saúde humana ou para o control sanitario do ambiente, serán sancionadas:

- a) Polo director xeral de Medio Natural e Política Forestal, no suposto de infraccións leves.
- b) Polo secretario xeral de Medio Rural, respecto das infraccións graves.
- c) Polo ministro de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, nas infraccións moi graves.»

Disposición transitoria única. *Rexistro de Produción e Xestión de Residuos.*

En canto non se aprobe o réxime de funcionamento do Rexistro de Produción e Xestión de Residuos previsto no artigo 6 bis da Lei 10/1998, do 21 de abril, de residuos, as obrigas de inscrición nel seguiranse rexendo pola normativa anterior que lles sexa de aplicación.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Queda derogado o Real decreto 1697/2003, do 12 de decembro, polo que se crea a Comisión Nacional de Biovixilancia.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais.*

Este real decreto dítase ao abeiro das previsións do artigo 149.1.23.^a da Constitución, que atribúe ao Estado competencia para ditar lexislación básica sobre protección do ambiente. Exceptúanse os artigos 2 e 4, que se amparan no título competencial do artigo 149.1.23.^a da Constitución, que atribúe ao Estado competencia para ditar a lexislación básica sobre montes e aproveitamentos forestais, e o artigo 5, que se dita ao abeiro do

artigo 149.1.22.^a da Constitución, polo que corresponde ao Estado a lexislación, ordenación e concesión de recursos e aproveitamentos hidráulicos cando as augas discorran por máis dunha comunidade autónoma. Así mesmo, este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 26 de marzo de 2010.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ